

ראיון עם יהושע רוזין, מאמן קבוצת הכדורסל של מכבי ת"א המשגעת בחודש האחרון את כל המדינה

רוזין הכדורסל

צעקותיו הצורדות ידועות כיום בכל בית ישראלי, לפחות כמו אות התכנית של מבט לחדשות. "הוא מתרגש יותר מכל השחקנים שלו ביחד", מגיבים צור פים מישתאים כשהם חוזים בעצות שהוא שולח לכדורסלניו המפורזים על פני מיני רשי אירופה, או בהיכל הספורט.

ההתרחשויות האחרונות במגרש ה"קטן מאיימות לחוריד את הכדורסל מ"בכורתו. בעוד בודדים ממלאים את מיני רשי הכדורסל, הופך הכדורסל למכת מדי-נה. כל תינוק יודע מה זה דאבל, ועקרות הבית צועקות, "שלושים שניות", כשהן רואות שחקן מישתהה עם כדור.

אחד הגורמים החשובים במהפיכה זו הוא יהושע רוזין. מאמנה ושחקנה לשעבר של הטובה בקבוצות הכדורסל הישראלי — מכבי תל-אביב. השתתפותה של קבוצה זו במישחקי גביע אירופה לקבור צות אלופות הנערכים עתה, היא שגרמה למכת הכדורסל בארץ.

על דרכו בקבוצה, על דרכו אל הכדורסל, ועל קבוצות ואלופיות לא פחות מרגשות מזו שנערכת עכשיו, סיפר ה"מאמן ימים ספורים לאחר ניצחונה ה"מרגשים של מכבי על זימנטאל מילאנו, ויומיים לפני מישחקה נגד ריאל מאדריד:

תקרית המפורסמת, שהכניסה את מכבי תל-אביב בפעם הראשונה להיסטוריה של חוקי הכדורסל, אירעה ב"אחד הטורנירים בבלגיה ב-1947. שחקני שם לראשונה נגד הכוכב האדום וניצחנו אותם, בהפרש של 11 נקודות. למחרת המישחק הזה היינו צריכים לשחק

בימים ההם יהושע רוזין בן החמש-עשרה עם ידיד על חוף הטיילת התל-אביבי. רוזין הצעיר נקרע בין אהבותיו לענפי ספורט שונים ומגוונים. הוא היה כדור-ידן מצויין, טניסאי מצליח, ובעקבות השפעה אמריקאית, הכיר גם את משחק הכדורסל. כשהתחבר, נותרה לו רק אהבה אחת: הכדורסל.

אלה היו שתי נקודות היסטוריות בי קאריירה הממושכת שלי עם מכבי. לגבי היום, הבעיה שלי של מכבי, ולמעשה הבעיה העיקרית שלי, היא ש"יש לי יותר מדי כוכבים אבל אין לי קבור צה. יש בה הרבה סוליסטים, כל אחד שח"ק מצויין, אני אוהב שחקנים טובים אבל כאשר הם פועלים למען הקבוצה ולא כל אחד בשביל עצמו.

בשבילי חשוב יותר השחקן האפור, זה שלא מבצע בכל המישחק אף מיבצע ראוהו אבל בסיכום סופי אני מגלה כי קטף את רוב הכדורים החוזרים, או מסר את רוב המסירות הטובות. אחד כזה קור בע בשבילי הרבה יותר מסטיב צ'ובין למשל, שלמרות שהוא שחקן גדול, הוא יכול להרוס לי מישחק שלם, ולי אין ברירה אלא לראות איך הוא עושה את זה. כי צ'ובין הוא שחקן בודד. הוא לא

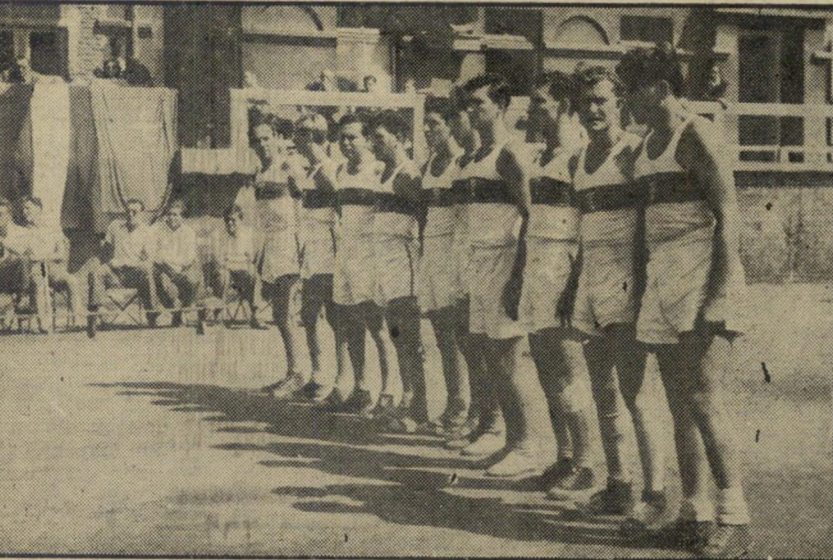
חתי השחקנים הבלגים האחרים הבינו את זה וכשהבחור הוציא מהצד, הם נתנו לו מכה ביד בכוונה וזו נפסק פאול ונתנו לנו לקלוע שתי קליעות לסל שלהם.

"לא רוצה כוכבים!"

מה שיצא מכל הבאלאגאן הזה, שסיב"א הוועדה העליונה של הכדורסל ה"אירופאי, החליטה שמכיוון שאין דבר כמו סל עצמי, או פוסלים את הבלגים משני חמישחקים והם מקבלים אסס נקודות. את דירקס פסלו מהמישחקים בכלל, וקבעו במפורש: מהיום והלאה אסור לקלוע סל עצמי ועוד קבעו שאין הארכה במיש"חק אפילו אם יש תוצאה של שיוויון, וה"הפרש הוא זה שקובע את התוצאות.

בשנייה האחרונה נתתי הוראה למסור ואת הכדור קיבל דירקס, זה ששיחק לפני שנה בתור יבוא במכבי רמת-גן. הוא ברגע הראשון התבלבל, לא ידע מה לע"שות. כי לקלוע לנו סל כבר לא היה שום טעם. בסוף הוא החליט, הסתובב ורק סל עצמי והכניס לקבוצה שלו שתי נקודות. סל שהישווה את התוצאה. 70:70.

התחילה מהומה קטנה אבל לתדהמתי השופטים אישרו את הסל, לא נותרה לי ברירה ונתתי הוראה לשחקנים במקום לפתח התקפה אחרונה להוציא מתחוך ו"לקלוע סל עצמי. עשינו את זה ולשימי

נגד צ'כיה בפעם הראשונה לאחר 2000 שנה: היהודים חוזרים לגולה כספורטאים. מסעה הראשון של נבחרת כדורסל עברית לאירופה. כאן, טרם מישחק בפראג נגד נבחרת צ'כיה, באוגוסט 1947. קפטיין הנבחרת יהושע רוזין — ראשון משמאל. שחקן בולט נוסף במכבי אברהם שניאור רביעי מימין.

נגד מצריים ספורטאים ישראליים בקאהיר. נבחרת הכדורסל של מכבי תל-אביב, לאחר מישחקה נגד הכוח קאהיר, קבוצה יהודית שעמדה בצמרת ליגת הכדורסל במצרים. התאריך ההיסטורי בו צולמה תמונת הקבוצה: האחד במאי 1939. יהושע רוזין, שחקן הנבחרת אז — ראשון מצד ימין.